

ler mindre fromme ord og flertal, så var der ingen lov. Så var der ingen ret. Så var der netop kun fromme ord.

Det er og bliver øvrigheden. Det, jeg kalder øvrigheden, er naturligvis et luthersk gammelt udtryk. Jeg kunne også sige den udøvende magt. Det er den, der sikrer, at de mange fromme hensigtserklæringer bliver til lov og ikke bare til hensigtserklæringer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Marianne Jelved for sin tredje og dermed sidste korte bemærkning til hr. Krarup.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Hr. Søren Krarup sagde i sit første svar, at de pågældende fanger, vi taler om, har sat sig uden for lov og orden. Samtidig gjorde hr. Søren Krarup det gældende, at man ikke kan tale om lov og orden i den forstand, vi taler om det i nationalstatssammenhæng.

Jeg håber ikke, det overrasker hr. Søren Krarup, at jeg sådan set godt forstår hr. Søren Krarups ræsonnement, men alligevel vil jeg bruge lejligheden til at få lidt større klarhed over det ved at spørge: Hvordan kan man sætte sig uden for lov og orden, når der i det internationale samfund ikke er den form for lov og orden, som hr. Søren Krarup taler om?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu husker jeg det jo, fordi jeg får det repeteret. Jeg erkender, at det er et logisk spørgsmål. Hvis jeg siger, der ikke er noget, der hedder international lov og orden, så er det fuldstændig rigtigt, men hvordan kan man så sætte sig uden for?

Forholdet er imidlertid, at jeg der talte om Al-Qaeda-fangen, der jo altså er tilhænger af islam i dens fundamentalistiske form. Det er ensbetydende med, at der ingen lov er. Der er kun de helliges vilje som loven. Når man er Al-Qaeda-tilhænger, når man er fundamentalist, og det er for så vidt enhver islamist, så er der slet ikke noget, der hedder lov – i hvert tilfælde ikke i den forstand, vi i den kristne verden accepterer det, nemlig noget, der gælder alle.

Når man er islamist, så er loven ophævet, og tilbage er kun de helliges ret i enhver forstand. Derfor udrydder de folk uden betænkelighed; derfor flyver de tre store maskiner ind i sagesløse højhuse. Der er ingen lov, når man er hellig og

derfor kan føre hellig krig. Det var det, jeg mente.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg bliver mere og mere skræmt af, hvad hr. Søren Krarup kan finde på at sige. Det, hr. Søren Krarup siger nu, er, at hvis man tror på islam, så har man sat sig uden for lovene, og så kan man i princippet interneres, hvis hr. Søren Krarup og hans trosfæller mener, det er det rigtige at gøre.

Jeg vil sige, at hr. Søren Krarup har en opfattelse af, at hr. Søren Krarup er meget logisk i sin måde at tale på og sin måde at tænke på, men det her udsagn skriger til himlen. Der var da utroligt.

For at gentage fru Marianne Jelved: Hr. Søren Krarup siger, der ikke er nogen verdensorden, og at der ikke er et retssamfund på verdensniveau, samtidig med at hr. Søren Krarup siger, at der er mennesker, der har sat sig uden for loven, og dem kan vi gøre med, hvad vi vil.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg må jo tilstå, at jeg somme tider føler mig som stående i min konfirmandstue over for de mest tungnemme konfirmander. Jeg ved ikke, hvor meget man kan misforstå, hvad der siges.

Men det, der ligger i min tale om islam, er naturligvis, at de, der principielt erklærer, at der ikke er nogen højere lov i denne verden end deres hellige vilje, dermed har ophævet enhver lov i vores forstand.

Dermed er ikke sagt, at der, hvis de overholder den lov, der eksisterer i de vestlige samfund, de er ankommet til, så er noget at sige dem på. For det er stadig væk handlingen og ikke holdningen, vi i de vestlige lande dømmes efter.

Men fru Anne Baastrups viden om islam er jo utrolig overfladisk, og hun burde prøve på at sætte sig lidt ind i den religion, som hun via sin deltagelse i indvanderpolitikken har accepteret har fået en så overvældende magt her i landet gennem de sidste mange år.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at når jeg har diskussioner med hr. Søren Krarup, så oplever jeg, at jeg taler med en gammel reaktionær bedstefar, og sådan kan vi jo hele tiden slå hinanden i hovedet.